

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak			
Helyben	12 korona	Vidékre	20 korona
Egész évre	12	Egész évre	20
Fél évre	6	Fél évre	10
Negyed évre	3	Negyed évre	5
Egy óra	1	Egy óra	2

Felelős szerkesztő
Kutasi Imre.

Szerkesztőség Csapó-utca 8. sz.
Kiadóhivatal Csapó-utca 8. sz.

Hirdetések a legnépszerűbb újságunkkal szemben vetetnek fel.

Élhetetlen-ség.

Debreczen, decz. 16.

A gazdasági élet minden ágára ránehezedő válságos állapotról köztudomású, hogy az nem oly elszigetelt jelenség amely pusztán csak hazánk gazdasági életét bénította meg, hanem kisebb-nagyobb mérvben egész Európát kinzó betegség; de viszont az is bizonyos, hogy ez a válság súlyosabban érinti Magyarországot szomszédainál s ennél fogva ily nagyfokú elhatalmasodásának speciális okai vannak. Nem nehéz ezeket a különleges okokat fölismerni. Bár egyik legkiemelkedőbb körülmény az Ausztriától való függésünkben található föl, mégis talán még fontosabb az a másik, amelyet jó magyar nevén élhetetlenségnek nevezhetünk.

Nem a vállalkozói kedv és bátorság hiányát értjük e szó alatt, hanem még sokkal rosszabbat. A vállalkozáshoz mindig bizonyos fokú kockázat is szükséges; Magyarországon azonban teljesen kihasználatlanul hever számtalan oly jövedelemforrás, amelynek gazdasági értékesítéséhez a minden termelésnél előforduló átlagos kockázathoz képest nagyobb vállalkozói bátorság nem szükséges.

Nem; mert hiszen végeredményben az is kockázattal jár, ha a gazda buzával vagy éppen répával vagy repczével ve-

be földjét; mert kivált e két utóbbi növénynek annyi az ellensége s kedvező termése annyi különböző körülménytől függ, hogy még a termés beszédese előtt is kétséges, lesz-e eredménye a sok munkának és költségek, amely a művelésre fordítatott.

Élhetetlenség tehát az az ósdi maradi ság, amely kivált a kisebb birtokosokat csökkönyösen visszariasztja attól, hogy az egyoldaluan túlzásban vitt és sok tekintetben kárhözvethető bizonyult szemtermeléssel legalább részben föl hagyva, más, jövedelmezőbb termelési ágakra térjenek és ott keressék a boldogulás útjait.

Élhetetlenség e helyen felsorolni azokat az eszközöket, amelyek alkalmasak volnának annak a gazdálkodási rendszernek megváltoztatására, hogy a magyar gazda ne csak buza- és örökké csak buza-termelésben keresse jövedelmi forrását; csupán egyetlen föltűnő tény emelünk ki a sok közül.

Ma már alig van Magyarországon olyan vidék, amelynek népe ne ismerné a „szervianusok“-nak vagy „bulgáriánus“-oknak nevezett bolgár kertészeket. Teljes meggyőződésből valljuk, hogy halásák lehetnénk a kormány iránt, ha ezeket a fáradságtalan, szorgalmas külföldieket államköltségen telepítette volna le nálunk a czélból, hogy népünkkel megismertessék a

kertészkedés és annak kitűnően jövedelmező voltát. Nem volt erre szükség, mert maguktól is vetélkedve keresik föl azt az országot, amelynek népe egyáltalán nem mutat hajlandóságot ahhoz, hogy földbirtokából — nebezebb munkával bár — de sokszorosan nagyobb jövedelmet nyerjen. A magyar gazda ott látja a szemé előtt az eszközt, amelyvel tetemesen nagyobbíthatná jövedelmét: ám azért nem mozdul, folytatja a gazdálkodást úgy, mint évtizedek előtt és közben — passzcodik. Tudomásunk szerint nagyon kevés azoknak a vidékeknek száma, ahol a bolgárok mintájának valami eredményes hatása lett volna népünkre.

Éz ez csak egy eset. A földművelési ügyi miniszter ezrével nyomtatja azokat a derék kiadványokat, amelyekben kitűnő oktatást ad a népnek a kereskedelmi növények termeléséről és egyéb módokról, amelyeknek megszívlelése valóságos rendkívüli hatással lehetne a kisgazdák halyszefének megváltoztatására; de bizony ezeknek a könyveknek a legnagyobb részét senki sem olvassa.

Van a földművelésiügyi miniszteriumnak egy gazdasági hetilapja, amelyet minden községnek megküldenek, s amelyből a falusi földművelő a gazdálkodásra nézve igen hasznos okulást meríthetne, ha elolvasná, vagy jegyzője, tanítója elmagya

Tárcza.

A köpönyeg.

— Irta: Császár Imre. —

Hol volt, hol nem volt, végre is az egész mellékes, de kétségtelesen volt és én a világon egy ember, kit, bár szegényen születtem, annyi tehetséggel áldott, vagy vert meg a természet, hogy elég lett volna egy tucat embertársának is.

Művészi pályára lépett és művész is lett. Színész, mint rendszeren nevezni szokták a bohémvilág ez osztálycsait. Képviselője volt annak a művészeti fajnak, mely magában egyesíti a többi mind, csak hogy muló dicsőséget terem csupán, maradandót nem hagy maga után és a művész dicsősége einangzik, eivész a kőgő léptek távozó neszével.

Ez szomorú, de így van. A nagy színészek becse addig tart, míg ég bennük a láng, szóval a míg játszani tudnak. Azután már romokká lesznek és hírüket csak az egykoruk képesek ideig-óráig fentartani.

Végre is nem akarok én szomorú tepeződésbe merülni. Csak hogy egy bizonyos adag keserűség szükséges, hogy mesém megőrizhesse a valóság jellegét, tehát egy-egy szemernyit beferakok, hiszen nem ártok vele senkinek.

A művész, kiről történetem szól az istenáldottak legelseje volt. A természet építő képességének remeke. Csodás hang és a kotharnus fölönt vitéze. Azóta se láttam

hozzá hasonlót, ki a jelmezt oly szépen hordta volna és az illúziót úgy ki tudta volna elégiteni.

Képzelt világ embere, a legfantasztikusabb jelmeztben, vagy a legnivebb Racznit. korbüsz, egyformán illett reá megannyi. Első látásra ehittük neki, hogy ez, vagy az király, vitéz, Coriolanus, vagy Othello. Ugy tudta viselni a jelmezt, mintha örökké benne járt volna és nem hordta volna soha a mi hamar térdes brünni, vagy hamis angol posztóruhánkat.

Pézei a szobrászat tökéletes formáit mutatták és a köpönyeghordásban utóéletlenül volt.

A köpönyeg! Az öreg Salvini erénye és egyúttal büne is. Ő vette színpadképessé, sőt szükségessé, mert oly tökéletesen tudott vele bánni, mint senki más — talán csak e barátom még, kiről regém beszél.

Az öreg Salvini bünének mondtam: Talán nincsen igazam. Hát ki tehet róla, hogy az epigonok mindig törpébbek lesznek és, fájdalom, ki sem lehet számitani még ez idő szerint, hogy ez meddig tartson így.

Regébe'i barátom volt egyedüli, a zúte tett képviselője Salviniékné s hogy nem érhetta urtól teljesen, annak oka a fekete kéz, mely megmarkolta lelkét és időnap előtt elragadta tőlünk.

A magyar színpadi muzsa gyászba került az nap, mely gyászba és a fekete köntöst még mindig csak sötétszürkére váltotta. Hiába múlt el sok idő, az utódteremtő tavasz még nem küldte el rügyét.

De maradjunk barátunknál és a köpönyegnél.

A mig él, sokan vádolták tartalmatlansággal. Legfőbb hibáján szépségét vetették szemére és büne volt a formai tökéletesség.

Csodálatos hanggal megáldva, egyesítve ezzel a tisztát, a klasszikus szépségű pózt és csupán szorgalmát és költségtelen ambícióját ismerve el, ellenségeinek is bele kellett volna nyugodniok a tagadhatatlan szerencsébe, hogy van és hogy a magyar színpad nevezheti őt a magáéknak.

Am gáncsolóinak nem volt igazuk. Nem volt tartalmatlan, sőt ellenkezőleg. De félt. Ellenségei, az örökös, mindig erőszakolt támadások lenagoltak. Bizonyos neme a terror nek uralkodott rajta és alkotó képessége fáradt szárnyakkal próbált megszé szállni, mert tudta, hogy a rosszakarat ott ül mögötte, mint a lovas mögött a fekete gond.

Azzal a tudattal cselekedni, azzal törekedni a tökéletesség felé, hogy úgy is rossz lesz, a mit csinálók, — szeretném én látni azt a sást, melynek szárnyaira ólomnehézeket rakunk, meddig fog repülni?

Ha lehetett is némi igazuk a gáncsolóknak, ez csak későbbi működése idejében eshetett meg, mikor átmenve a nagyobb stíbe, a klasszikus művek hőseinek ábrázolásába, részint az átmenet nehézsége, de nagyrészt a bátortalanság, a gáncs rémétől való félelem tette ingadozóvá alkotásait.

Mint fiatal hős, mint szerelmes, maga volt a fiatalság, az erő, a szépség, a hév. Különb Romeo még nem lépett a világot jelentő deszkákra; sem Ferdinánd úgy nem bucsuzott Lujzájától:

ráná neki a benne foglaltakat. Vannak ilyen kivételek is; a gyakrabbi eredmény azonban az, hogy a bíró fia csinál belőle magának papírcsákót, vagy a boltos árul be a papírcsákót.

Nem konzervativizmus ez, amely idegenkedik az újítástól, hanem valóságos túnya éhbetegség, amely szinte gögősen veti meg azt az urformájú embert, aki jobban akar érteni a földmiveléshez, mint ő, — s amely a jött ment bevándorló számára valónak mondja azt a fáradságosabb munkát, amelylyel tizszer annyi jövedelmet érhetne el.

A papokra és a tanítókra vár az a nehéz feladat, hogy a népet ebből a közönyből fölrázzák és megmagyarazzák neki, hogy haladás, fejlődés és tanulás nélkül semmi sem maradhat fenn, még a látszólag mozdulatlan mezőgazdaság sem. —

A gazdasági közvélemény.

Debreczen, decz. 16

A nemzetek háztartásában minden foglalkozási ágának megvan a maga speciális ismereteket igénylő munkája, megvan a maga érdekei, a melyeket saját munkakörében ápolni, czéljai, a melyeket elérnie kell. A nagy nemzeti czélok, a melyek az egyetemes emberi civilizáció czéljaival azonosok, az egyes társadalmi foglalkozási körök törekvéseinek összeforrásából állanak. Mentől öntudatosabban ápolja valamely foglalkozási ág a maga érdekeit, mentől erőlyesebben dolgozik czéljai megvalósításán, annál hatalmasabban érvényesülnek a nemzeti törekvések, annál nagyobb pozíciót vívnak ki az illető népek az emberi kultúrában.

Hiszen e késő dicsérrel nem használhatók már neki. Igaz. Emlékezetere alassan reá telepedett a finom porréteg és csak a színház évkönyveiben találkozunk vele nem sokára. Nem is ő róla akartam én igazán beszélni.

Maradjunk a köpenyegnél és az öreg Salviniéknél.

Egyelőre nem hagyott nálunk mást, mi kor utóljára vendégszerepelt itt, mint a hatalmas benyomást, egy csomó hamis álmot és a köpenyeg.

Az a köpenyeg! Sokkal fontosabb tényezővé vált, mint sok évvel utóbb a Duse zsebkeendője. E két momentumnak pálya futása azonban körülbelül mégis egyenlő horderejű lett.

Mint egy álomkép lebeg szemem előtt ma is az a csodálatos szép forma, a mivel az öreg Salvini a színpadon a köpenyeget hordta. Szükséges magyarázó, kifejező eszköz lett a kezében, hatalmi jelvény, zene, beszéd.

Meghalt benne, úgy, hogy mint egy szemfedő borult reá a köpenyeg; mikor a lépcsőkön leesett a holtteste, klasszikus redőzetben omlott körül a köpenyeg rajta.

A Salvini köpenyegre csodálatos tudott beszélni. Leike volt a ruhadarabnak, élt a művész testén, mint egy részecskéje és váltakozó redőzete mindig kifejezte viselője lelkiállapotát.

A nagy tragikus itthagya emlékü a köpenyeg összes nagy benyomásait, mint a hogy Duse itthagyta a zsebkeendőt. Udvarképesse lett mind a kettő, sőt mi több, nélkülözhetlen, mert azóta drámi orrfúvás nélkül sem omolhat köny, festői redőzet nélkül nincs köpenyeg.

Erre az igazságra egyaránt utalnak a világtörténelem fejlődési mozzanatai és a mindennapi élet eseményei.

Mit kell következtetnünk ebből az alap igazságból, ha azt a gyakorlati élet viszonyaira alkalmazzuk? Mindenesetre azt, hogy mentől inkább tudják és értik az egyes foglalkozási ágak a maguk dolgát, mentől világosabban és tisztábban látják a saját érdekeiket és a közéletnek őket érintő kérdéseit annál egészségesebb a fejlődésük s annál üdvösebb befolyást tudnak gyakorolni a nemzet egyetemes haladására.

Az a tudat, a mely az egyes foglalkozási ágakat a saját érdekeik felől eltölti s azt a megítélést, a mely alá az egyes foglalkozási ágak a közélet kérdéseit vonják, a közvélemény gyűjtőneve alá szoktuk foglalni. A modern alkotmányos államszervezetekben a közdolgok intézésének nincs ennél hatalmasabb tényezője s a legnagyobb gondolkozók törekvései végeredményükben mind oda tendálnak, hogy miként lehetne a közvélemény hű megnyilatkozását biztosítani és mik a módjai a közvélemény helyes tolmácsolásának.

Manapság az összes művelt nemzetek közéletét gazdasági kérdések foglalkoztatják. A vezérszerepet a válságban, vagy helyesebben a krónikus nehéz betegségben szenvedő földmivelés kérdése viszi. Oly államokban is, a melyek háztartásában az ipari, kereskedelmi és pénzügyi kereseti ágak fontossága fölé került a földmivelésnek, ez utóbbi kereseti ág dolgai vannak előtérben. A kormányoknak főgondját képezi, hogy a föld érdekeltjeit közintézmények előltsék szakbeli tudással, érdekeiket tisztán látó ítélőképességgel s hogy az ékként tisztázott, jól felfogott

A grande pose képviselője az egyik, a verisztikus felfogásé a másik. Ha valami kor össze fognak kerülni a színpadon, meg lesz a legfuresább aliansz: az orrfúvó köpenyeg.

A világot sem akar ez gúny lenni. A mig a redőzet szép is és jogosult is, csak tetszhetik, a mint nem lehet visszatetsző a zsebkeendő sem, mikor a maga idejében kerül használatba.

Hanem a mint a sarkantyus csizma még nem bizonyít a lovagi volt mellett, ugy magában a redős köpeny még nem fejez ki semmit, bárhogy lebegjen, omoljon. A zsebkeendő sem való az okvetetlenkedés eszközü, bármennyire igazán sirjon is valaki.

Egy hölgy keresett fel engem egyszer, azzal a tényes eszmével, hogy színésznő akar lenni. Mikor pedig felvilágosítani iparkodtam alakjának, arcának, hangjának és egész lényének színpadképtelen voltáról, azzal replikázott hogy hiszen ő hasonlít Dusehoz. Igaza volt. Ha jól emlékszem, még biccentett is.

Az a barátom, kit a társaságban emlegetek, elfogadta, sőt elhódította az öreg Salvini a köpenyeg. Sikerült neki, dicsőségére vált mert, annyira egyenlővé tudta tenni a köpenyeg viselését, mint Salvini.

Az ő testén is lelket kapott a ruhadarab, vele él és kifejezte, a mit viselője akart. Az a formalag tökéletes testet csak zsebbé tette, a kothurnusnak plasztikáját domborította. A ki ezt így meg tudta csinálni, az még vissza is élhetett a tudásával, mert egyéni kiváló sajátosságok nem lehetnek vissza tetszők.

De a köpenyegből kul usz lett Bálvány imádás, üres, hivalkodó utánzat.

érdekeket — a nemzetek egyetemes fejlődését biztosítva — kielégítsék.

Nálunk Magyarországon alig van fontosabb dolog, mint egy reális alapon álló, tiszta látókörű gazdasági közvélemény fejlődése. — Fontos dolog, hogy a gazdák tudják dolgaikat, igazi érdekeiket felismerjék s az őket érintő közkérdéseket helyesen megítéljék és ítélőképességtől athatott közönség impozáns erővel tömörül az üdvös czélok köré, nagy erővel ruházza fel a neki megfelelő törekvéseket s csirájukban elfojtja a hamis hangokat, a jó utra tereli a tévelygéseket, a chi merikus jelszavakat, az egyetemes nemzeti haladást béklyózó nem egyenes czélzatokat. Már pedig a boldogulásnak első lépése az hogy az igazi érdekeket felismerjük s meg legyen a szükséges tudásunk és szakképzett segítségünk azok megvalósításához.

Hazánkban az utóbbi években örvedetes jeleit látjuk a gazdaközönség minden rétegében a tudásra törekvésnek, tanulásnak, a szakismeretek elsajátításának. A művelt gazdaközönség mind gyakoribbá váló összejövetelein csupa beható tanulmányokat hallunk gazdasági és gazdaságpolitikai kérdésekről; s a földmivelési kormány által kezelt gazdasági előadások százezerszámra vonják a föld egyszerű népét a tanulás terére.

Mindebből azt látjuk, hogy Darányi földmivelésügyi miniszter lelkes felhívása, melylyel öt évvel ezelőtt munkatársaiul hívta fel a magyar gazdákat, nem hangzott el hiába s törekvései, a melyekkel a gazdákat saját ügyük okos és képzett munkásaivá igyekeztek avatni, eredményre vezetnek.

Nálunk igen sokat panaszkodtak a gazdák indolenciájáról, gazdasági közvélemény

Barátomat elvitte a végzet. Meghasonlott lelke erőszakos kézzel dobott el magától mindent: múlt, dicsőségét, jövőt. A nagy talentum nem tudott tökéletessé lenni. A klasszikus szobor ledől, összelörött.

It hagyta örökül a formát lényeg nélkül a köpenyeg, a nélkül, hogy viselésének titkát eltanulhattak volna tőle.

A köpenyeg ott lóg, mint egy ós-kori vértusz, mint a Lehel-kürtje. Nem tud meg elevenedni, mint a hogy emezt is fújhatják, nem ad életjelet.

Nálunk a padlison a többi czók-mók között ott havert egy régi acél sisak. Hányszor próbálgattuk gyerekkoromban. Bizony csakugyan lötyögött a fejünk benne.

Az öreg Salvini itthagya a köpenyegét, de olvasvalakinek, ki méltóan viselte mindig. Azóta itt járt a fiatal Salvini, a ki ugyan nem hagyott itt semmit, de elvitt egy diszkardot és eljászta Bánk-bánt olaszul.

Itt járt Duse és itthagya az orrfúvástul eljött Réjane és itthagya a sok csipke kultuszát. Vajjon ez is oly ragadós lesz e, mint a zsebkeendő és köpenyeg?

Egyelőre várjunk. Talán a köpenyeg is megtalálja viselőjét, mint a hogy az orrfúvás harsog Kárpátokról az Adriáig, minden művelt színpad drámáiban és a mint hiszem, csipkétől lesz felhős nemsokára a színpadi horizont.

Jogos büszkeséggel fogjuk elmenthatni a zután: a mi köpenyegünk, zsebkeendők, csipkéink. Hiszen, ha itt teremne valami efféle ki ne volna hajlandó tövesztől kitépni?

Azt a bizonyos köpenyegyet pedig felvezzik, hordják. Az pedig gépiesen a régi redőkbe omik lobog, körülfogja a testet, mert hiszen ő mégis csak mindig, köpenyegmarad.

hiányáról, gazdasági kérdések iránt. Ha a dolog ugyan attól ugyan munkádekeket érintő ismeretes átgondolás képezi az almenynek. S ha a dolgainak alkotmányos eredmény a döntő galommal tovább a tanulás útján, hatásuk lesz a annál nagyobb gazdák társadalmi

Hajduvár

Hajduvármánya ma délelőtti vármegyeháza n kir. tanácsos, al lése a törvény jelentek meg s vita nélkül fogva

A vármegye vonatkozó belső első sorban tárgyal határozatba újítás megejtés közgyűlésben n ügyminiszterhez tetik.

A tisztviselő szülő alapszabvány miniszteri jogvált

A Debreczen gyában Budapest biterjesztik jelölátogatásukról. s a káldottságb pénztárból utik

Hegedüs vármegyéhez, máramarossziget zólag tett azon tésénél a várm tettek fel, nem uttal jelzi, hogy lást magtagadn az ut kiépítésé

Elnöklő kiépítésére még s erre ne hogy a két ut vesz fel az uté kint ebből 30 kedaimi tárczá sára a minisztr sévei kir. taná

A törv. h. évre szóló név másul vétetett

A H.-Sám dása folytán ü bizottsági tag tás határnapja ki üzetett.

Névszerin törvényhatóság felelőseges oss

hiányáról, gazdájuknak a szakmájukba vágó kérdések iránt tanúsított közönyösségéről. Ha a dolog úgy áll, hogy a ki mit nem tud, attól ugyan munkára nem serken. A létező dekeket érintő kérdések magtanulása, lelki ismeretes átgondolása, vagyis a szakbeli tudás képezi az alapját a gazdasági közvéleménynek. S ha igaz az, hogy a nemzetek dolgainak alkotmányos intézésénél a közvélemény a döntő faktor, úgy lankadatlan szorgalommal tovább kell haladniok gazdáinknak a tanulás útján, annál nagyobb és gyorsabb hatásuk lesz a s kormány törekvéseinek annál nagyobb eredményekkel fog járni a gazdák társadalmi munkája.

Hajduvármegye közgyűlése.

Debreczen, decz. 16.

Hajduvármegye törvényhatósági bizottsága ma délelőtt tartotta meg közgyűlését a vármegyeháza nagy termében Rásó Gyula kir. tanácsos, alispán elnöklété alatt. A gyűlésen a törvényhatóság tagjai szép számban jelentek meg s az egyes jelentések minden vita nélkül fogadtatott el:

A vármegyében megejtendő tisztújításra vonatkozó belügyminiszteri leirat vétetett első sorban tárgyalás alá, melyre vonatkozólag határozatba tétetett, hogy miután a tisztújítás megejtését érdeklőleg a szeptemberi közgyűlésben már határozat hozatott, a belügyminiszterhez ily irányu felterjesztés tételik.

A tisztviselők temetkezési járulékáról szóló alapszabályok módosítása belügyminiszterileg jóváhagyatott.

A Debreczen—tokaji közut kiépítése tárgyában Budapestén járt megyei küldöttek beterjesztik jelentésüket a miniszternél tett látogatásukról. A jelentés tudomásul vétetett s a küldöttségben résztvevő tagoknak a házi pénztárból utiköltségül kiutaltatik.

Hegedüs miniszter leiratot intézett a vármegyéhez, melyben a dunaföldvári és máramarosszigeti közut kiépítésére vonatkozólag tett azon kérelmet, hogy az ut kiépítésénél a vármegye a hozzájárulás elől mentesítse fel, nem teljesíthetőnek találja s egyuttal jelzi, hogy ha a közönség a hozzájárulást megtagadná, ez esetben kénytelen volna az ut kiépítését abban hagyni.

Elnöklő alispán előadja, hogy a két ut kiépítésére még 475 ezer korona kellene még s erre nézve határozta a vármegye, hogy a két ut kiépítésére 500 ezer koronát vesz fel az utépítési pénztár terhére és évenként ebből 30 ezer koronát fizet be a kereskedelmi tárczához. E határozata elfogadására a minisztert felkéri, melynek elintézésével kir. tanácsos alispán bizatik meg.

A törv. hatósági bizottsági tagok 1902. évre szóló névjegyzéke felolvastatván, tudomásul vétetett.

A H. Sámsonban Jánossy Zoltán lemondása folytán üresedésbe jött törvényhatósági bizottsági tag helyének betöltésére a választás határnapja 1902. jan. 8-ára H. Sámsonban kiüzetett.

Névszerinti szavazással döntötte el a törvényhatóság, hogy az árvagyámpénztár felesleges összeg az 1902-ik évre a Debre-

czeni Első Takarékpénztárban helyeztetésék el.

Több vármegye átirata tudomásul vétetett. Jász-Nagykun-Szolnok vármegye abbali átirata, hogy a közös hadseregben szolgáló legénység az aratási időre szabadságoltások, hason szellemű felirattal támogatattik.

Ezután gyors egymásutánban tárgyalták le az egyes városokra és községekre vonatkozó vármegyei határozatokat, mely után többféle községi számadások beterjesztése olvastatott fel, melyek egyhangulag jóváhagyattak.

Kérdés intéztetett az alispánhoz, hogy a közigazgatási bizottság által már egy héttel ezelőtt felrögzesztett Ferenczy Elek főszolgabíró miért nem lett még ezideig felrögzesztve a hivatal vezetéséről.

A kérdésre elnöklő alispán azt válaszolja, hogy az illetőt csak a főispán függesztheti föl, mivel pedig a főispánnak már régebben beadott lemondása elfogadtatott, meg kell várni az új főispán kinevezését, a ki aztán majd foganosítani fogja a közig. bizottság határozatát.

Mivel több tárgya nem volt a gyűlésnek, elnöklő alispán a törvényhatósági bizottsági tagok élénk éljenzése mellett, berekesztette a gyűlést.

NAPI HIREK.

— A távozó főispán. Abból az alkalomból, hogy Degenfeld József gróf főispán régebben beadott lemondását a belügyminiszter elfogadta, a debreczeni szabadelvűpárt intéző-bizottsága népes ülést tartott tegnap este a Bika szálló czukrásztermében. A gyűlésnek két tárgya volt. Első tárgy az volt, hogy a távozó főispánnak a város ügyeinek 18 éven át tartott vezetéseért a választmány fejezte ki elismerését. A választmány erre nézve úgy határozott, hogy jegyzőkönyvben örökítette meg a távozó főispán érdemeiért a jegyzőkönyv következőleg hangzik:

»Az intéző-bizottság fájdalommal veszi tudomásul gróf Degenfeld József főispán urnak állásáról történt lemondását.

Midőn 18 éven keresztül Hajduvármegye, Debreczen sz. kir. város és a szabadelvűpárt érdekében kifejtett elvülhetetlen érdemeiért a párt elismerését és hálás köszönetét jegyzőkönyvben megörökíti és iránta való változatlan ragaszkodását kifejezi egyszersmind kijelenti, hogy miként eddig rendíthetetlenül állt a tiszta szabadelvűség alapján, úgy ezután is változatlanul ugyan ezen elvek alapján és ugyanezen irányban akar és fog a közügyek intézésében közreműködni.

A másik tárgy a Varga-utcza kerületben megüresedett bizottsági hely betöltésének kérdése volt, melyre nézve a választmány egyhangu lelkességgel elhatározta, hogy a bizottsági tagsági állásra egyhangulag D e g e n f e l d J ó z s e f grófot jelöli: Kétség sem lehet arról, hogy ez a választás teljesen egyhangu lesz. A volt főispán különben közelebb bucsuestélyt rendez, melyen elbucsuzik a vármegye és városi tisztikarától.

— Köszönetnyilvánítás. Azon páratlan részvétért — mely ösmerőseink és barátaink kö-

reben a bennünket érő súlyos csapás alkalmából a végtisztességnél is oly lelket emelően nyilvánult, fogadják mindazok kik fájdalomunk részesei voltak, legbensőbb köszönetünk nyi vánitását. Dr. Király Ferencz gyászoló családja.

— Gyilkossággal vádolva Nagy János h. bősörményi napszámos bűnyűjét tegnap is tárgyalta az esküdbíróság s délutánra végre elérkeztek a szakértői vélemények meghallgatásáig. Ma délelőtt a vág és védőbeszédet mondották el s délután marant az esküdszék kioktatása. Szilisz csak két óra körü várhars.

Színház.

Színházi műsor.

Hétfőn, decz. hó 16-án, bérlet 62-dik szám »B« — másodsor: Pillangó kisasszony. Dramolett 2 felv. Ezt megelőzi: Tizleány, egytérjsem. Vig operette 2 felv.

Kedden, decz. hó 17-én, bérlet 63-dik szám »C« — harmadsor: Ugyanez.

Szerdán, decz. hó 18-án, bérlet 64-dik szám »A« — Utolsó szerelem Vigjáték 5 felv. Irta: Dóczy Lajos.

Csütörtökön, decz. hó 19-én, bérlet 65-ik szám »B« — A vörös talár. Drama 4. felv.

Pénteken, decz. hó 20-án, bérlet 66-ik szám »C« — Az államtitkár. Vigjáték 3 felv.

Szombaton, decz. hó 21-én, bérlet 67-ik szám »A« — Svihákok. Operette 3 felvonásban.

Eckert — Edelbraut-féle gyógyhatású

Természetes Likör

hegyi növényekből készítve ízesítő gyomorerosító.

Vadászatokon, úgy kirándulások alkalmával

vizzel vegyítve kitűnő üdítőszolgálat. Legajánlatosabb házaszer

cs. és kir. szabadalmazott

Likör gyár
Alb. Eckert Grác.

Óriási választék

ablak függönyökben

gyapjú. Tüll, quimper kivitelben ablakoként 1 frt. 60 krtól kezdve

Gobelin szövött képekben

Damast, pelüche, posztó asztal és ágiterítőkben selyem és gyapjú takarókban 1 frt. 75 krtól feljebb.

Kardos László

üzletében.

TEA SZÉTKÜLDÉSI ÜZLET

Tarchy R. és társa

Budapest, Nádor utca 13.

szállít 1 Kilo tea vételénél elvámolván bérmentesen minden állomásra utánvét mellett, legfinomabb minőségben közvetlen behozatallal orosz és kínai teát

Cougo-tea	1/2 kilonként	2 frt — kr.
Souchong-tea	"	2 " 25 "
Császár keverék legfi.	"	4 " — "
Mikado-tea	"	6 " — "

Moszkvai Moning tea legfinomabb eredeti orosz csomagolásban 1 orosz font (körülbelül 42 deka.) 3 frt 50 kr.

Karácsonyi és ujévi ajándéku

alkalmas Peluche, selyem, bőr és papír diszmi ezikkel, női kézi munka összeállítását és felszerelését, a közelgő bálai idényre táncrendeket és rendező jelvényeket a legújabb ízlés szerinti kivitelben jufányos áron készíti.

Dávidházy Kálmán

könyvkötő és diszműves

fűvészkert-utca 9.

Tervezetek és utbaigazítások bármikor szívesen adatnak.

FLEISCHER és TÁRSA

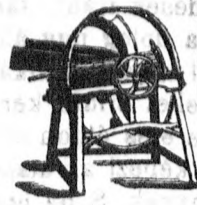
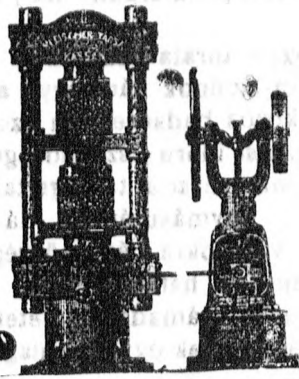
GÉPGYÁRA

és

VASONTODÉJE

KASSAN,

Vám-utca 11-ik szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott gépeit, nevezetesen:

Szecsavágókat kéz és járgányhajtásra.
Répavágókat s tengeri morzsolókat.
Ojajsajtókat s olajmagpörkölőket.
Olajmag zuzókat.
Órló és daráló malmokat.
Progress-tisztító-gépeket, lisztosztályozó hengereket.
Teljes malom-berendezéseket.

Továbbá mindennemű szivattyukat gözgépeket, és gőzkazánokat, szeszgyárberendezéseket stb.

Gyártmányaink állandó készletét tartjuk gyárunkban.

Megbízásokat részünkre elfogad:

SESZTINA LAJOS ur, DEBRECZENBEN.

Gyártmányaink árjegyzékét kivanatra bérmentve küldjük.

Cs. és kir.

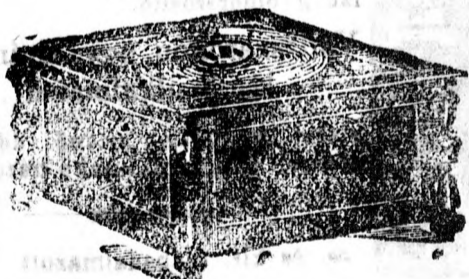

udv. hangszergyár.

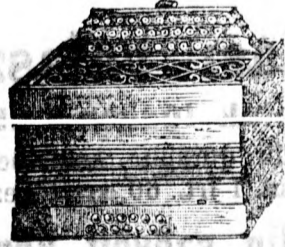
Sternberg Armin és Testvére,

Főraktár és iroda: Budapest, Kerepesi-ut 36.

Minitur-Ariston.

Ezen új találmányu hájos hangszere a legkedveltebb magyar vagy más nótákat eljátszhatja még az is, kinek fogalma sincs a zenéről. Ár 8 frt 50, a kóták darabja 25 kr.

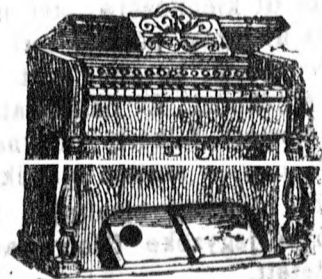
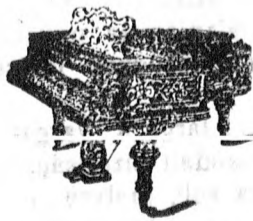
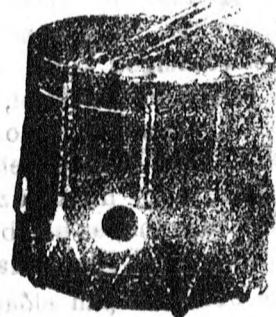
Kitűnő hangu harmonikák
3 frttól feljebb 4, 5, 6, 8, 10 frt

Zongora-termék:

Kossuth Lajos-utca 22.

(Károly-körút sarkán)

Zenepalota.

iskola hegedűk.

Dallama csengő, egyenlően tömör erőteljes hangu zongorák a legdusabb választékban.

Mindenütt kitűnőnek elismert, saját gyármanyu iskola, szalon és egyházi harmonikumok.

Erard, Feurich, Kern, stb. világhírű zongorák kizárólagos képviselő,

Képes árjegyzék: a) harmonikákról, b) mechanikai zenélő művekről és zenélő dísz tárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről mint hegedűk, fuvolák, cimbalmok, cziporák, harmonikumok, zongorák stbről ingyen és bérmentve küldeték, csak megnevezendő, hogy mitféle hangszerről kívántatik az árjegyzék.

Vendéglőknek zenélő automata.

Debreczen, nyomtatott Kutasi Imre utódkönyvnyomdájában.

XI. év

DE

Egyes évre
Fél évre
Negyed évre
Egy óra

A s

Az állat
és kiadásair
tásai a pé
melléjük ad
ésben nyu
államháztar
függésben s
anyagból m
vonni, mert
ményekhez
meg a val
tés, vagy a
azonban ke
olyat olvas
csak később
mányt nyu
k i m u t a
déről. A ny
vezőbb, mi
ban volt é
telek 2,360
dások 2,79
Ez az
minthogy
nyok folyt
bevételek
sét várhat
resszió ne
valóság, a

Az e
János a t
változott s
sok változ
János ese
hogy más
ezeknek

Az e
sitott pos
lopóhoz,
mondta n
ha kabát
nőhátu r
illetné, a
gok szeri
az illető,
ruhán, v
leg a viz
zsinór.

Hát
kabát a
piaczon
Foltos J
Sötét Na

Itt
tét Nagy
de téve
kicsiny
voltak.
bár nem